

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת פלונית
באמצעות בא כוחה - עו"ד טויטו ינון

נגד

נתבע אלמוני
באמצעות בא כוחו - עו"ד יוסף אוריין

פסק דין

עניינה של תביעה זו אישור גביית הפרשים בלשכת ההוצאה לפועל בסך של 342,915 ₪ אשר הוגשה על ידי התובעת.

1. רקע ועובדות שאינן במחלוקת

הצדדים נשאו כדמו"י בשנת 1996 ומנישואיהם נולדו ארבעה ילדים א. יליד 1987 ; ב, ילידת 1989 ; ג, יליד 1994 ו- ד, יליד 1998.

2. בשנת 2002 החלו הליכים בבית משפט בעניינם של הצדדים ובדיון שהתקיים ביום 18/3/2002 קבעה כב' השופטת השופטת מיכל ברנט בהחלטה זמנית כי על הנתבע לשלם לתובעת מזונות הקטינים בסך של 3,300 ₪ לחודש החל מיום 1/3/2003 בתמ"ש 11380-02.

3. ביום 27/11/2003 קבעה כי החל מיום 15/7/03 יתווסף לסכום המזונות סך של 900 ₪ לחודש בגין רכיב המדור.

4. בין לבין התקיים דיון הוכחות בעניין מזונות הקטינים ובהליכים הקשורים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

5. ביום 06/01/2003 הוגשה תביעת הורי הנתבע כנגד בני הזוג בתמ"ש 1270-03 במסגרתה עתרו לחייבם בסך של 65,704 ₪ בבית משפט לענייני משפחה בבאר שבע וזאת בטענה כי בני הזוג רכשו מהם דירה ביום 23/3/1995 בסך של 200,000 ₪ ובפועל, העבירו להם סך של 136,000 ₪ בלבד (ראו נספח א לכתב ההגנה המתוקן). עוד נטען כי הלוו לבני הזוג 20,000 ₪ במעמד חתימת ההסכם ולפיכך, קבלו בפועל מבני הזוג סך של 116,000 ₪ בלבד.

6. ביום 5/2/2006 חתמו הצדדים על הסכם פשרה (להלן: "**הסכם הפשרה**") אגב גישור עם הורי הנתבע. במסגרת ההסכם הוסכם על מספר עניינים מהותיים ביניהם נקבע כי התובעת תוותר על כל טענה בדבר זכויות בדירה והיא תועבר על שם הבעל. כן הוסכם כי הורי הנתבע יעבירו לתובעת סך של 90,000 ₪.

7. עוד נחתם בין הצדדים הסכם ממון לאחר גירושין (להלן: "**הסכם הגירושין**"), שכן ביום 03/06/2003 התגרשו בני הזוג. ההסכם אושר בבית משפט על ידי כבוד סגנית הנשיא, השופטת מיכל ברנט (כתוארה דאז) ביום 10/04/2003. במסגרת הסכם הגירושין הגיעו הצדדים להסכמה כי הנתבע ישלם לתובעת דמי מזונות הילדים בסך של 2,800 ₪ וזאת החל מיום 5/5/2006 והצדדים יישאו במחצית הוצאות רפואיות חריגות, כאשר המזונות ישולמו עד הגיע כל אחד מהילדים לגיל 18 או סיום הלימודים בתיכון לפי המאוחר מביניהם. כן הוסכם כי ככל שהילדים ישרתו בצבא או שירות לאומי, ישלם הנתבע סך של 300 ₪ לחודש עבור מזונותיהם עד לתום שירות צבאי או גיל 21, לפי המוקדם מביניהם.

8. עוד נקבע בהסכם הגירושין בסעיף 19 כי ההליכים בתיק ההוצאה לפועל יוקפאו ולא יינקטו על ידי האישה הליכים נוספים וזאת בכפוף לתשלום הסך המוסכם על ידי הורי הבעל על פי הסכם הפשרה. כן הוסכם כי תיק ההוצאה לפועל ייסגר עם התשלום על ידיהם.

9. אין מחלוקת כי סכום הפשרה על פי הסכם הפשרה הועבר לתובעת אף אם הצדדים חלוקים בנוגע למועד התשלום.

10. טענות התובעת

הצדדים חתמו על הסכם הגירושין ביום 10/4/2003 אשר אושר בו ביום ובמסגרתו נקבע כי הנתבע יישא במזונות הילדים בסך של 2,800 ₪. משלא שילם הנתבע המזונות פנתה התובעת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

למוסע לביטוח לאומי לקבל קצבת המזונות ונותרו הפרשים לגבייה בסך של 184,815 ₪ נכון
ליום 2/1/2018.

11. סעיף 11 להסכם קובע כי "עד למועד תשלום המזונות כמפורט בסעיף זה תעמוד בתוקף מלא
החלטת בית המשפט מיום 27/11/2003 בתמ"ש 11380/02 על כנה".

משכך, טענה התובעת כי שעה שהפחתת דמי המזונות לתשלום בסך של 2,800 ₪ הינה בכפוף
לתשלום דמי המזונות על ידי הנתבע שאם לא כן, יעמוד בעינו החיוב מיום 27/11/2003 בסך
של 4,200 ₪, והואיל והנתבע הודה במסגרת ההליכים בתיק דן, כי לא שילם דיבר על חשבון
המזונות, ברי כי יש להוסיף לחוב המזונות הנקוב באישור המוסד לביטוח לאומי סך של
114,900 ₪ בגין יתרת גובה חוב המזונות.

12. לאחר עיון בכתבי הטענות, אומר כבר עתה כי לא מצאתי מקום לקבל הטענה. תחילה יצוין
כי אין מחלוקת כי חלקם הארי של המזונות שולם לתובעת כעולה מאישור גביית ההפרשים
שצורף לכתב התביעה, גם אם נתקבל מאת המוסד לביטוח לאומי. מעיון באישור (נספח 4
לכתב התביעה המקורי) מתברר כי התובעת קבלה במהלך השנים 2003-2016 את חלקם הארי
של המזונות מהמוסד לביטוח לאומי ולמעשה התובענה שבפני עניינה גביית ההפרשים.

משכך ושעה שקבלה המזונות אף אם לא ישירות מהנתבע עצמו אלא באמצעות המוסד
לביטוח לאומי ואף אם קבלה חלקם בלבד, כפי העולה מהאישור לגביית הפרשים, ברי כי לא
מתקיים התנאי "עד למועד תשלום המזונות". דהיינו, שעה שהתובעת קבלה המזונות ואף
גבתה אותם מייד מהמוסד לביטוח לאומי, היא אינה זכאית להגדיל גובה המזונות בגין
העובדה שלא שולמו הפרשי המזונות. לא כך היו פני הדברים לו התובעת היתה בוחרת שלא
לתבוע המזונות כלל, או שלא היתה זכאית לקבלם. התובעת פנתה וקבלה חלק נכבד
מהמזונות מאת המוסד לביטוח לאומי ומשכך, די בכך כדי לקבוע כי קבלה מזונות ואינה
רשאית לעתור להגדלת המזונות בטענה כי אלו לא שולמו כלל.

13. למעלה מן הצורך, אוסיף ואומר כי, התובעת בעצמה ככל הנראה מעולם לא היתה ערה לתנאי
שנכתב בהסכם הגירושין ולפיו שככל שלא ישולם התשלום, יעמוד בעינו מלוא סכום המזונות
בסך של 4,200 ₪, לראייה כתב התביעה הראשון שהוגש על ידה ובמסגרתו עתרה לגביית

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

סכום ההפרשים בלבד. כך גם לא הוכח בפניי ואף לא נטען כי התובעת פנתה אי פעם למוסד לביטוח לאומי לצורך הגדלת סכום המזונות על פי פסק הדין שעה שהנתבע לא שילם דבר על חשבון המזונות. לגישתי, לו סברה התובעת כי הינה זכאית לסכום מזונות גבוה יותר ברי כי היתה פונה למוסד לביטוח לאומי לעדכן את סכום המזונות כפי שנעשה בפעמים הקודמות כעולה מאישור גביית ההפרשים. ברם, שעה שלא עשתה, וויתרה ומחלה על זכויותיה באשר לגובה סכום המזונות.

14. לגופו של הליך טענה התובעת כי הנתבע נהג לאיים עליה באלימות מילולית קשה ביותר כל עת בה דרשה ממנו לשלם המזונות ומשכך, חששה מהליכי גבייה נגדו. עוד ציינה כי הנתבע הורשע בעבירות תקיפת בת זוג, כליאת שווא, תקיפת בן זוג הגורמת לחבלה של ממש ושתי עבירות של תקיפת קטין שאחת מהן גרמה לו חבלה של ממש. הנתבע זוכה מחמת הספק מעבירות של אינוס וניסיון אינוס. משכך, החשש ממנו היה מבוסס על איומיו באשר הורשע ואף ריצה תקופת מאסר בגין האישומים לעיל.

15. רק לאחר שבגרו ילדי הצדדים, הם חזקו אותה ודרשו כי תפעל לגביית החוב ומשכך, פנתה ללשכת ההוצאה לפועל ביום 22/1/2019.

16. משקבעה כבוד הרשמת כי אינה רשאית לגבות מזונות מחלפו מעל שנתיים ממועד החיוב ללא אישור בית משפט, פנתה לבית המשפט והגישה תביעתה זו.

17. טענות הנתבע

לטענת דין התביעה להידחות. לטענתו התובעת ויתרה על זכותה למזונות הילדים בדמות ויתור חבותה על המשכנתא שהיתה לצדדים ותשלום של 90,000 ₪.

18. התביעה התיישנה. המזונות שנקבעו בפסק הדין הינם מזונות הילדים אשר התובעת לא הזדקקה להם שעה שהילדים זנו ובגרו מבלי לצרוך אותם. כך גם העובדה שהילדים קבלו מזונותיהם מהמל"ל מלמדת כי הסתפקו בהם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

19. בנם הבכור של הצדדים התגורר אצל התובע מעת גירושיהם ועד למועד גיוסו, כארבע שנים לערך ואילו הבת ב שהתה בפנימייה מספר שנים והוא כלכל צרכיהם. בעניין זה אציין כבר עתה כי אומנם לא הוכחשה הטענה שהבת היתה בפנימיה. בהתייחס לבן, העידה התובעת כי דובר על תקופה קצרה של שבועיים לערך, עד למועד אישור ההסכם. מעבר לאמור, אציין כי טענות בדבר מקום מגורי הבן נטענו במסגרת הדיון שהתקיים בתיק המזונות ביום 27/11/2003, בכתבי הטענות שהוגשו בהליכים קודמים וברי כי נלקחו בחשבון.

אוסוף כי אף טענות באשר לשהותה של הבת ב בפנימיה נטענו גם במסגרת חקירת הצדדים בהליך 11380-02 מיום 09/11/2004 (ראו עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 8-15 לעדות התובעת ממנה עולה כי ב היתה בפנימיה ועל אף האמור הגיעו להסכמה כפי שנקבע בהסכם הגירושין. משכך והואיל והנטל לעניין זה מוטל על הנתבע ושעה שלא צרף שום ראיה לתמיכה בטענותיו כי מדובר במשך זמן משמעותי ואף לא הגיש כל תביעה לביטול או הפחתת המזונות בגינו בזמן אמת, איני נדרשת לטענתו זו.

20. עוד טען הנתבע כי ביום 23/03/1995 רכשו הצדדים מהוריו את הזכויות בדירה ברחוב ... בעיר ... (להלן: "הדירה") נטלו משכנתא בגינה ולא הצליחו להחזיר מלוא התמורה ומשכך, נתבעו על ידיהם בתמ"ש 1270/03 לביטול ההסכם ותשלום סך של 65,704 ₪.

21. בין הצדדים התנהל הליך גישור ובו נקבע כי עסקת המכר תבוטל; התובעת תופטר מתשלום המשכנתא על הדירה; התובעת תקבל פיצוי מהורי הנתבע בסך של 90,000 ₪; הורי הנתבע הסכימו לוותר על הפיצוי המוסכם בגין הפרת ההסכם עימם.

22. בנסיבות אלו ושעה שהורי הנתבע מלאו חלקם בהסכם, הרי שהתובעת לא העלתה כל טענה מאחר וההסכם קיים על ידי הורי הנתבע והנתבע.

23. כל סכום המזונות נגבה באמצעות תשלום בסך של 90,000 ₪ ולכן, היא אינה זכאית לקבלת כספים נוספים ומצתה זכותה לפעול בתיק ההוצאה לפועל לשם גביית המזונות.

24. בתמורה להטבות הכספיות בהן זכתה התובעת, היא התחייבה בסעיף 19 להסכם הגירושין כי תסגור את תיק ההוצאה לפועל אותו מבקשת לשפעל כעת. לטענתו, הצדדים הסכימו כי

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

- 1 הנתבע יהיה פטור בכלל מתשלום מזונות ילדיו המשותפים עם התובעת בכפוף לקיומם של
2 שלושה תנאים : הפטרתה מכל חבות בגין המשכנתא, תשלום סך של 90,000 ₪ על ידי הוריו,
3 ויתור הוריו על הפיצוי הכספי לו היו זכאים בגין הפרת הסכם המכר.
4
5 25. לחיזוק טענה הפנה הנתבע להוראות סעיף 32 להסכם לפיהן בכפוף לביצוע האמור בהסכם
6 הגירושין ובהסכם הפשרה, אזי מסכימה התובעת לוותר על חוב המזונות ולסגור את תיק
7 ההוצאה לפועל.
8
9 26. בנסיבות אלו, מחלה התובעת על המזונות, זנה את ילדי הצדדים באמצעות כספי המל"ל
10 וכספי הוריו ודמי המזונות אינם נחוצים עוד.
11
12 27. כן טען למען הזהירות שככל שלא איעתר לטענתו, יש לקזז מסכום המזונות את גובה ההטבות
13 הכספיות להן זכתה מהוריו ואשר מוערכות בסך של כ- 184,815 ₪ לפחות.
14
15 28. הנתבע הוסיף וטען כי מעת עריכת ההסכם ועד עתה חל שינוי נסיבות מהותי המצדיק דחיית
16 בקשת התובעת לפסוק המזונות. הנתבע בעצמו הקים משפחה חדשה, נישא בשנית ונולדו לו
17 שלושה ילדים ילידי 2013 ; 2015 ו- 2018.
18
19 29. הוא מתגורר עם משפחתו ומשלם דמי שכירות בסך של 3,000 ₪ לחודש. הוצאות ילדיו
20 הקטינים עומדות על סך של 8,340 ₪ והכנסתו הינה 8,040 ₪ בחודש בלבד.
21
22 30. הנתבע לא הכחיש את הטענות בדבר אלימות והעובדה שהורשע בבית משפט בגין אלימות.
23 ברם, טען כי עבירות אלו הינן תוצאה של מערכת יחסים סוערת עם התובעת וחילוקי דעות
24 קשים עמה. התובעת לא חששה להתלונן כנגדו בעבר והסיבה שלא גבתה החוב בעבר הינה אך
25 נוכח העובדה שויתרה על חוב המזונות.
26
27 31. אין לתובעת כל עילת תביעה עצמאית כנגדו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

32. דין

תחילה אדרש לטענת הנתבע לפיה אין לתובעת כל עילת תביעה עצמאית כנגדו, שכן עסקינן במזונות ילדיו הבגירים, אשר השתחו במועד הגשת התביעה ואין בעובדה כי לא שילם סכום המזונות בכדי להקנות לתובעת זכות תביעה עצמאית.

בעניין זה אציין כי אכן הצדק עם הנתבע ואין לתובעת עילת תביעה עצמאית שעה שהנתבע לא שילם מזונות עבר לילדיו שבגרו ועילת תביעה עצמאית עמדה אך לילדים ואף התיישנה והתובעת רשאית לפנות ולקבל מזור בלשכת ההוצאה לפועל לגביית חוב העבר בהתאם לפסקי הדין שניתנו.

עם זאת ועל אף האמור לעיל אציין כי תחילה הגישה התובעת תביעה במסגרתה עתרה לקבלת רשות לגביית מזונות עבר בלשכת ההוצאה לפועל בסך של 184,815 ₪. בשלב מאוחר יותר עתרה לתקן את כתב תביעתה והעמידה התביעה על סך של 342,915 ₪. למרות האמור, הסעד לו עתרה בכתב התביעה המתוקן שונה ובמסגרת כתב התביעה המתוקן עתרה כי בית משפט יורה לנתבע לשלם את מלוא סכום המזונות. אומר כבר עתה כי תיקון ראוי של כתב התביעה עניינו תיקון כתב התביעה ולא הסעד כפי שנעשה בפועל. על אף האמור ושעה שזו מהות כתב התביעה המתוקן והואיל וההליך דנן הסתיים לאחר שמיעת הוכחות ומשטענה באשר לסיווגה של התביעה עלתה לראשונה בסיכומים, סברתי משיקולים של יעילות דיונית כי על מנת למנוע קיומם של הליכים נוספים זהים מטעמים פרוצדוראליים בלבד, ושעה שזו כוונתה העיקרית של התובעת וההליך אף נדון לגופו אף אם התובעת לא פרטה זאת בצורה מפורשת, אין לקבל הטענה ואדרש לתביעתה המתוקנת של התובעת כתביעה לגביית הפרשים בלשכת ההוצאה לפועל על סך של 342,915 ₪ בהתאם להוראות סעיף 11 (ב) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט- 1959 (להלן: "החוק") ודין הטענה כי עסקינן בתביעה עצמאית להידחות.

33. אשר לטענה לפיה סכום התביעה המתוקן כולל הסכומים שהובאו בחשבון בתחשיב המל"ל אומר כי שעה שדחיתי התביעה לגביית סכום העולה על סכום הפרשי המל"ל, איני נדרשת לטענה זו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

34. המסגרת הנורמטיבית

השאלה בה עליי להכריע היא האם ליתן לתובעת אישור לגביית מזונות הילדים מיום מתן החלטת בית משפט באשר למזונות זמניים שניתנה ביום 18/03/2003 ועד לחודש יולי 2016 כעולה מהאישור לגביית הפרשים שהוצג לעיוני.

סעיף 11 (ב) לחוק קובע כי :

"מזונות שלא התחילו לפעול לגבייתם תוך שנתיים לאחר התקופה שבעדה הם נפסקו, אין לגבותם אלא ברשות בית משפט".

בשים לב לפסיקת בית משפט והגם שהצדדים לא חלקו על כך, אני קובעת כי הסעיף חל בעניין הנדון ראו למשל רמ"ש 34024-01-13 ; עמ"ש 9560-07-13 ; ע"ר 44163-12-15. משכך על בית משפט לבחון האם בצדק מבקשת התובעת עתה את אישור ביהמ"ש לגביית חוב העבר, כ-14 שנים לאחר שנחתם ההסכם בינה לבין הנתבע, קרי מהי העילה בגינה הבקשה הוגשה זה עתה ולא קודם לכן והאם היא הוכחה וכן הינה מוצדקת. בד בבד, תיבחנה טענות השיהוי וחוסר תום הלב שהעלה הנתבע.

35. כאמור לעיל טען הנתבע כי ההסכם שנערך עם הוריו כולל גם את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים והסך של 90,000 ₪ כולל את מזונות הילדים. אומר כבר עתה כי טענה זו דינה דחייה ואנמק.

התובע הפנה לסעיף 12 להסכם הפשרה שם נקבע כי הוריו מחויבים להעביר לה סך של 90,000 ₪. כן הפנה להוראות סעיף 19 להסכם הגירושין הקובעות כדלקמן :

"א. ההליכים בתיק ההוצל"פ שמספרו 25-00137-04-6 יוקפאו ולא ינקטו על ידי האישה הליכים כלשהם לרבות פקודות מאסר במסגרת תיק ההוצל"פ וזאת בכפוף לתשלום הסך המוסכם על ידי הורי הבעל וכאמור בהסכם הפשרה".

ב. תיק ההוצל"פ ייסגר כנגד העברת הסך המוסכם וביצוע יתר הוראות הסכם הפשרה ע"י הורי הבעל ובפרט העברה כספים והוצאת האישה מהלוואת המשכנתא. האישה תמסור

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

לידי הבעל תוך 24 שעות ממועד התשלום האחרון בקשה לסגירת התיק חתומה על ידה ומאושרת כדין".

עוד טען כי הוראות סעיף 32 להסכם מחזקות האמור שכן שם נרשם כי :
"בכפוף לביצוע האמור בהסכם זה ובכפוף לאישור הסכם הפשרה ומתן תוקף של פסק דין לביצוע הוראותיו ע"י הבעל והורי הבעל שאז מסכימה האישה לוותר על חוב המזונות ולסגור את תיק ההוצל"פ מס 25-00137-04-6 כאמור בסעיף 19 (ב) להסכם)"

36. תיק ההוצאה לפועל נפתח בטרם הגיעו הצדדים להסכם בשנת 2006, שכן תיק ההוצאה לפועל נפתח כבר בשנת 2004. אין מחלוקת כי הנתבע לא שילם דבר ממועד פתיחת התיק ועד כה. משכך ובהתאם להוראות סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), ההסכם יפורש תחילה בהתאם ללשונו, דהיינו יוקפאו החיובים בתיק ההוצאה לפועל, באותה העת, מועד עריכת הסכם הגירושין, הכוונה אך לחוב העבר, נכון למועד עריכת הסכם הגירושין ביום 10/04/2004. אין להקפיא חיובים שטרם באו לעולם באותה העת. משכך, לו היה הנתבע מעביר את סכום המזונות החודשי החל ממועד עריכת ההסכם באופן קבוע והוריו היו מעבירים את הסך של 90,000 ₪, ברי כי היה על התובעת לסגור תיק ההוצאה לפועל וחוב העבר היה נמחק.

37. ברם, שעה שאין מחלוקת כי הנתבע לא שילם דבר מעולם על חשבון המזונות (ראו עמוד 2, שורה 28 מפרוטוקול מיום 09/09/2019), אין לקבל הטענה לפיה נדרשה התובעת לסגור תיק ההוצאה לפועל. משכך, בדין נותר התיק פתוח.

38. על אף האמור, אני נכונה לקבל טענת הנתבע לפיה במועד עריכת ההסכם ובכפוף לתשלום על ידי הורי הנתבע, מוותרת התובעת על הפרשי מזונות העבר, דהיינו הפרשי המזונות ממועד פתיחת התיק ועד ליום 10/04/2006 אלא שההסכם אינו קובע דבר באשר למזונות העתיד, שכן ברי כי שתק לגביהם. לו היתה כוונת הצדדים לוותר באופן דווקני על כלל מזונות הילדים, הדבר היה מוצא ביטוי באופן מפורש בהסכם הגירושין ולא היתה התייחסות אך לתיק ההוצאה לפועל, אשר מטבע הדברים כלל רק את חוב העבר.

39. למעלה מן הצורך, אדרש אף לסכום אותו העבירו הורי הנתבע, בסך של 90,000 ₪. עיון בהליכים קודמים בעניינם של הצדדים ובתיק בגינו שולם החוב מלמד כי טענתה של התובעת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

לפיה המדובר בתשלום בגין זכויותיה בבית בו התגוררו הצדדים עלתה כבר בהליכים קודמים וזאת חרף טענת הורי הנתבע בכתב תביעתם. בעניין זה, עומדת בעינה הטענה לפיה שלמה יחד עם הנתבע משכנתא במשך שנים, שעה שהיו נשואים.

40. כך גם נתתי דעתי לעדותה של התובעת אשר העידה כי :

"קנינו דירה כשהתחתנו, אחרי זה אמרנו שנמכור אותה, מכרנו אותה ולא מצאנו דירה לקנות. המשכנתא נשארה בבנק, אחרי כמה חודשים התקשרו אלינו מהבנק שאמרו שעלינו לקנות דירה. אבא שלו אמר נעשה הסכם כאילו קנינו את הדירה שלי, והמשכנתא תעבור על הדירה שלו. הלכנו לעו"ד ועשינו את ההסכם. כשאנחנו רצינו לקנות את הדירה, לא העברנו את המשכנתא על שמנו, כאילו אבא שלו קנה את הדירה. מה שיצא שההורים שלו גרים בדירה על שמנו, ואנחנו גרים בדירה על שם ההורים שלו. כשרצינו להתגרש...אני הייתי תמימה ונלחצתי, וכשהם באו ואמרו שהם יתנו לי 90,000 ₪, הגענו להסכם...שתי הדירות עברו על השם שלהם" (עמוד 12 לפרוטוקול מיום 12/03/2020, שורות 8-20).

חיזוק לגרסה זו ולעובדה שבסופו של יום הדירה נשארה של הבעל עולה מהוראות הסכם הפשרה שם נרשם בסעיף 5 כי :

"מוסכם על הצדדים כי הבעל יפעל להעברת הזכויות והמשכנתא על שמו והאישה תשתף פעולה בעניין זה ככל שידרש, לרבות התייצבות בכל מקום..."

כך גם נתתי דעתי להוראות סעיף 15 (ד) להסכם הפשרה הקובעות במפורש כי עסקינן בכספים בבעלות האישה. ברי כי לו היה מדובר בכספים שהם תמורת המזונות היה הדבר נרשם מפורשות ולא מצוין כי אלו כספיה של התובעת.

עוד נתתי דעתי לעובדה כי הסכם הגירושין נחתם לאחר אישורו של הסכם הפשרה שנערך עם הורי הנתבע. לו היה בכוונת הצדדים לקבוע כי מדובר במזונות, ספק באם היה נקבע סכום המזונות ואני קובעת שמטרת סגירת תיק ההוצאה נועדה אך למחול לנתבע על מזונות העבר, טרם חתימת ההסכם.

בנסיבות אלו, אני קובעת כי סך של 90,000 ₪ נועד אך להבטיח את זכויותיה הרכושיות של התובעת ומעולם לא נועד להוות תחליף למזונות הילדים והנתבע לא הצליח להרים הנטל להוכיח כי סכום זה נועד לתשלום המזונות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

למעלה מן הצורך אוסיף כי הנתבע לא פרט כיצד הגיעו הצדדים לסכום של 90,000 ₪ בגין המזונות ולא ברור מהו התחשיב אותו ערך לצורך זה ואף בכך יש להצדיק דחיית הטענה.

41. עוד אציין כי חרף טענותיו של הנתבע לפיהן בתשלום 90,000 ₪ היה בכדי להוות תשלום בגין המזונות, בפועל, הנתבע ידע כי לא אלו הם פני הדברים. במסגרת ההליך נחקר בפניי הרב... אשר הצהיר כי הוא מכיר את המשפחה כעשרים שנה. מחקירת הרב התברר כי הרב היה מנהל בית הספר בו למדו הילדים, כיום הוא יו"ר המועצה הדתית והתובעת עובדת אצלו. הרב הצהיר כי בשלהי שנת 2018 פנה לנתבע והפציר בו לשלם החוב. עוד הצהיר כי הנתבע הודה בחובו אולם ביקש להפחית החוב ולהעמידו על סך של כ- 130,000 ₪. גרסה זו לא נסתרה בחקירת הרב אשר העיד כי ניסה להביא הצדדים לפשרה אלא שלא עלה בידו לעשות כן.

42. חיזוק נוסף לעובדה שהנתבע היה מודע לחובו אולם ניסה להפחיתו עולה מהתמליל שצורף לתיק.

עיון בתמליל שיחתו של הנתבע עם בנו מלמד כי הודה בחובו כלפי התובעת אולם לא בסכום שנתבע וכך אמר: **"אצל הרב ... אמרתי 120,000 ₪, לא 180, עזוב (עמוד 2, שורה 15)..."** ובהמשך נשאל על ידי הבן: **"על פי מה החלטת שאתה חייב 120,000 ₪?...?"** ולכך השיב: **"על פי חישוב מדויק" (עמוד 2, שורות 18-21)**

ובהמשך:

"כל ההפרשים של ביטוח לאומי, זה דבר ראשון. כל ההפרשים של ביטוח לאומי, שביטוח לאומי תובע אותי, שהוא שילם לה, הוא הוציא לי דפים מה העביר לה ומה לא. ולפי זה ישבתי ועשינו חשבון ויצא 120 אלף שקל, אני והעורך דין שלי (עמוד 3, שורות 1-4).

בנסיבות אלו, ברי כי הנתבע היה מודע היטב לחוב, שכן אחרת מדוע הודה בחוב בסך של 120,000 ₪ ולא טען כי החוב שולם באמצעות תשלום בסך של 90,000 ₪ ש"ח. הנתבע ידע היטב כי התובעת מעולם לא ויתרה על חובו כלפיה וככל הנראה הסיבה היחידה כי לא גבתה היתה כטענתה, לפיה חששה ממנו והתרשמתי כי גרסתו זו נולדה אך לצורך ההליכים שבפניי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלוגית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

1 אף הטענה שעלתה לראשונה בחקירתו לפיה התנדב מיוזמתו לעזור לילדים בסך של 100,000
2 ש, אין לה על מה לסמוך. כלום הנתבע שמעולם לא שילם דבר לילדיו, החליט לפתע לסייע
3 להם? אני מתקשה לקבל גרסה זו.
4
5 43. עדותו האותנטית של הבן לא נעלמה מעיני. כך באשר לעובדה שנדרש לעבוד כבר בגיל 14 עת
6 יצא לעבוד בשוק, ב... , שוטף מדרגות, רק כדי לסייע בבית וכך גם עדותו באשר לחשש
7 המתמיד מהאב בעת ילדותו.
8
9 44. הבן העיד כי התובעת לקחה הילדים לכלא על מנת לראות האב אולם היא חששה לראות אותו
10 (עמוד 8 לפרוטוקול מיום 12/3/2020. עוד העיד כי הנתבע הרבית וכי הוא ראה את אחיו מקבל
11 בעיטות (עמוד 8, שורות 22-28).
12
13 45. בנוסף, הרב העיד כי התובעת ספרה לו במהלך השנים עוד כשהנתבע היה בבית שהוא מכה
14 את הילדים, העניש הילדים ולא היה בבית שולחן שבת. אומנם הנתבע ניסה לטעון כי אין
15 מדובר בחששות מהתקופה שלאחר ההסכם, אלא שאין לשכוח כי עסקין באדם שהורשע
16 בעבירות אלימות בהן כליאת בת הזוג, תקיפת בן הזוג הגורמת לחבלה של ממש ושתי עבירות
17 של תקיפת קטין ואף הנתבע הודה בכך כאמור בסעיף 68 לכתב הגנתו המתוקן. כלום סבור
18 הנתבע שדי בעריכת ההסכמים בכדי לפוגג את חששותיה של התובעת אשר נחשפה לאלימותו
19 הרבה במהלך שנות נישואיהם המשותפות?
20
21 על חששותיה הרבים של התובעת ניתן אף ללמוד מתצהיר הרב אשר העיד כי הפציר בתובעת
22 לגבות המזונות והיא סירבה לעשות כן בנימוק של חשש כי הנתבע עלול לגמול רעה לה ולילדיה
23 (סעיף 11 לתצהירו). גרסה זו לא נסתרה בעדותו אלא נהפוך הוא, בעדותו הבהיר כבוד הרב
24 כי תפקידו הוא תפקיד ציבורי ובאים אליו אנשים רבים במצוקה (ראו עמוד 6 לפרוטוקול,
25 ששורה 6).
26
27 עוד העידה התובעת כי הנתבע איים עליה לאחר שנפרדו.
28
29 בעניין זה נשאלה מדוע לא התלוננה שוב על אף שבעבר התלוננה נוכח איומיו. בעניין זה
30 השיבה כי :

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

1 "לא התלוננתי, לא חשבתי באותו רגע להתלונן. אני הייתי עם הילדים שלי וזה מה שהיה
2 חשוב לי. הוא היה בכלא וישב, ושוב פעם המשיך לאיים, וייכנס לכלא, גם ככה זה לא עוזר"
3 (ראו עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 2-5).

4
5 התרשמתי כי התובעת חששה והתייאשה שכן אף לאחר כניסת הנתבע לכלא המשיך לאיים
6 עליה.

7
8 בנסיבות אלו וחרף העובדה כי הבקשה הוגשה בשיהוי רב מצאתי כי ניתן להצדיק השיהוי.
9 רק כאשר הילדים בגרו והבטיחו להגן על האם מפני הנתבע, האב, אזרה לראשונה אומץ
10 לגבות את שזכאית לו על פי דין.

11
12 אשר על כן אני קובעת כי התובעת מעולם לא מחלה לנתבע על מזונות ילדיו על פי פסק הדין.

13
14 46. בכל הנוגע לטענתו של הנתבע לפיה חל שינוי נסיבות הצדיק הקטנת המזונות, אומר כי אין
15 להידרש לכך במסגרת ההליך הנוכחי וככל שסבור הנתבע כי יש להפחית המזונות שנפסקו,
16 יפנה בהליך נפרד לערכאה המתאימה והיא תידרש לכך, שעה שבמסגרת הליך זה נדרש בית
17 משפט להכריע בזכויות התובעת לגבות מזונות עבר.

18
19 47. בשולי הדברים יוער כי חרף האמור בטענות הנתבע לעניין שינוי הנסיבות, הרי שהנתבע בחר
20 לצרף אך חמישה תלושי שכר, לא צרף תדפיס עו"ש ואסמכתאות על הוצאותיו, לא פרט
21 הכנסותיה של אשתו ולא הבהיר מה חלקה בכלכלת התא המשפחתי ואף מטעם זה אין
22 להידרש לכך במסגרת ההליך, לא פרט שינוי הנסיבות מעת אישור הסכם הגירושין ועד עתה
23 ואין די בטענה כי נולדו לו שלושה ילדים נוספים.

24
25 בנוסף, נתתי דעתי לכך שיש להידרש לכלל הכנסות הנתבע שכן אין מחלוקת כי הנתבע קיבל
26 ירושה מעזבון הוריו המנוחים ולראייה, הציע ליתן ישירות לילדיו 120,000 ₪ (עמוד 17
27 לפרוטוקול, שורה 21).

28
29 עוד התרשמתי כי התנגדותו של הנתבע נובעת מהעובדה שהחוב מגיע לתובעת בלבד חרף
30 העובדה כי יש ביכולתו לעשות כן וכפי שהעיד :

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

1
2 "אמרתי...אני מוכן לעזור לכם הילדים. אני אממן את הלימודים שלכם, אבל לא לאמא"
3 (עמוד 17, שורות 17-18).

4
5 אומנם בהמשך הוסיף וטען כי מתקיים הליך בינו לבין אחיותיו אודות העיזבון, אולם בהיעדר
6 כל אסמכתא לכך, דין הטענה להידחות.

7
8 בנסיבות אלו, אין להידרש לטענות הנתבע באשר לשינוי נסיבות ופתוחה בפניו הדרך להגיש
9 בקשה מתאימה לרשם ההוצאה לפועל במסגרת ההליכים בתיק ההוצל"פ.

10
11 אציין כי לא מצאתי ממש ביתר טענות הנתבע.

12
13 כך גם לא מצאתי שיש בפסיקה שצרף בכדי לסייע לו. כך למשל בע"ר 44163-12-15 אליו הפנה
14 הנתבע בסיכומיו, נקבע כי אכן יש לראות בסעיף 11 (ב) לחוק כמחסום בפני בעל דין המנסה
15 לגבות החוב מעל שנתיים ולפיכך, יש להפנותו לבית משפט ואין לנקוט בצעד של מאסר בטרם
16 תבוצע בדיקה מעמיקה מדוע לא בוצעה כל פעולת גבייה במהלך השנים ויש לפנות תחילה
17 לבית משפט לקבלת רשות לגבייה. בהתייחס לפסק 33331-06-15 מצאתי כי נסיבותיו שונות
18 מהמקרה דנן שעה שהאב נשא בחלק ממזונות הקטינים ומנגד האם עצמה ככל הנראה מחלה
19 לאב על יתרת המזונות. אין זה המקרה שבפניי ואף אם סופקו צרכי הקטינים בדרכים אחרות
20 ושעה שהוכח כי מעולם לא מחלה לו על מזונותיהם, אין בכך בכדי להצדיק דחיית הבקשה,
21 שאם לא כן, הרי שאין כל צורך בסעיף 11 (ב) לחוק שכן כל פעם לאחר חלוף הזמן, ברי כי
22 סופקו צרכי הקטינים.

23
24 מעבר לאמור, ספק באם אכן סופקו צרכי הילדים במהלך ילדותם, שכן נתתי דעתי לעדות הבן
25 אשר נדרש לעבוד בגיל 14 לאור המצב הכלכלי הקשה בבית. בנוסף ובשים לב למצבם המורכב
26 של הילדים, הקשיים הרגשיים עמם מתמודדים ומיוחד מצבו של הבן הצעיר, לא שוכנעתי
27 כי אכן סופקו הצרכים במלואם.

28
29 סוף דבר .48

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 32127-02-19 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני :

אשר על כן ובשים לב לאמור, אני נעתרת לתביעה בחלקה ומתירה לתובעת לגבות הפרשי
מזונות בהתאם לאישור גביית הפרשים מהמל"ל בגין התקופה שבין 10/4/2006 ועד
07/2016, בלשכת ההוצאה לפועל בצירוף הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

בשים לב לתוצאה אליה הגעתי ושעה שהתביעה התקבלה בחלקה בלבד, אני קובעת
שהנתבע יישא בהוצאות התובעת בסך של 7,500 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום, שאם לא
כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, ה' אדר תשפ"א, 17 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת